

กลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

*Strategies of Developing the Instructors to the Academic Position
of Mahachulalongkornrajavidyalaya University*

พระครูสังฆรักษ์ สมจิต เดชคุณรัมย์*

somchitkorat@hotmail.co.th

เสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการกำหนดกลยุทธ์ วิธีการพัฒนากลยุทธ์ และแนวคิดการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการ ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยการการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 6 รูป/คน ขั้นตอนที่ 3 การพิจารณาความเหมาะสมของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินการโดยการจัดกลุ่มสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ และเป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 9 คน และขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินการโดยสอบถามความเป็นไปได้จากผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 30 รูป/คน แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเป็นไปได้ต่อไป

ผลการวิจัย พนวฯ

1. กลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ กลยุทธ์การพัฒนาความรู้เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ กลยุทธ์การพัฒนาเจตคติต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และกลยุทธ์การพัฒนาความสามารถเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยกลยุทธ์แต่ละ

*นักศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

**ศาสตราจารย์ ดร. ประชานท์ปรีกษาวิทยานิพนธ์

ค้านมีการดำเนินการใน 3 ระดับ คือ 1) ระดับมหาวิทยาลัย มี 3 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน 5 โครงการ/กิจกรรม 2) ระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา มี 3 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน 7 โครงการ/กิจกรรม และ 3) ระดับบุคคล (อาจารย์) มี 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน 4 โครงการ/กิจกรรม

2. กลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกด้าน และทุกระดับ

คำสำคัญ : กลยุทธ์ / ตำแหน่งทางวิชาการ / มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Abstract

The purposes of the research were to develop strategies of developing instructors to the academic position of Mahachulalongkornrajavidyalaya University and to investigate the propriety and the possibility of those strategies.

The research procedures were divided into 4 steps. Step 1 : Studying on strategic setting, strategic development, and developing the personnel to the academic position. Step 2 : Setting strategies of developing instructors to the academic positions by synthesizing the related literatures and interviewing the 6 experts. Step 3 : Checking the propriety of the strategies of developing instructors to the academic position by organizing items of the 3 contents and making the evaluation form. Then the 9 experts. And Step 4 : Validating the possibility of the strategies of developing the instructors to the academic positions by building the 5 rating scale questionnaire to collect the data from 30 educational personnel of Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

The results were :

1. The strategies of developing instructors to the academic positions of Mahachulalongkornrajavidyalaya University were divided into 3 aspects. They were the strategy of developing the instructors' knowledges on the academic position, the strategy of developing the instructors' attitude to the academic position, and the strategy of developing the instructors' capacities. Those 3 aspects could provide in 3 levels of the organizational components : In the Faculty level, there were three major strategies, 12 sub- strategies and 5 projects/activities. In the Department one, there were also three major strategies, 11 sub- strategies, and 7 activities/projects . In the Individual level, there were three main strategies, 5 sub- strategies, and 4 activities/projects .

2. The strategies of developing the instructors to the academic position of Mahachulalongkornrajavidyalaya University were proprietary accepted and possibility validated in the high level both as in each aspect and in each level.

Keywords : Strategies / Academic positions / Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

บทนำ

มหาวิทยาลัยและอาจารย์มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาความรู้ พัฒนาบัณฑิต และพัฒนาสังคม ทำให้อาชารย์ในมหาวิทยาลัย ต้องพัฒนาศักยภาพเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเพิ่มขึ้น การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (Academic Position) จึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนา และเครื่องบ่งชี้ความรู้ ความสามารถ และ ความเชี่ยวชาญทางวิชาการของอาจารย์ (เพทาย เย็นจิตโสมนัส, 2553 : 1) ตำแหน่งทางวิชาการ มีความสำคัญต่อวิชาชีพของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา เป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นตำแหน่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของอาจารย์ ส่งผลให้อาชารย์ได้รับเกียรติและศักดิ์ศรี ต่อวิชาชีพของการสอน เนื่องจากมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ย่อมบ่งบอกถึงอาจารย์ที่มีคุณภาพเช่นเดียกัน (ศรุดา ชัยสุวรรณ, 2550 : 32) การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ มีความสำคัญมากขึ้นสำหรับชีวิต การเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้ต้องการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวจะต้องทำ ความเข้าใจในระเบียบ และกฎหมายในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการอย่างดี เพื่อจึงจะประสบความสำเร็จได้ (ไพบูลย์ ลินลารัตน์, 2553 : 1-4) การส่งเสริมศักยภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะส่งผลให้บัณฑิตที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เพราะว่าคุณภาพบัณฑิตขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่มีคุณภาพ และอาจารย์ที่มีคุณภาพ อีกเป็นความก้าวหน้าทางวิชาการ ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถดำรงไว้ซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ (ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, 2555 : 13-16)

จากการสำรวจข้อมูลอาจารย์ ทุกมหาวิทยาลัย ทั่วประเทศในปี 2556 พบร่วมกัน มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 22.85 : 11.38 : 1.56 รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 34.89 เพิ่มขึ้นจากปี 2554

คิดเป็นร้อยละ 1.12 ซึ่งถือว่าน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบ กับสัดส่วนมาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556 : ออนไลน์) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2555) ได้ทำการสำรวจ ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 45 แห่ง ประกอบด้วย กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม กลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 พบร่วมกัน ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้ระยะเวลาดำเนินการเฉลี่ย 1 ปี 2 เดือน ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ใช้ระยะเวลาดำเนินการเฉลี่ย 1 ปี 3 เดือน และตำแหน่งศาสตราจารย์ ใช้ระยะเวลาดำเนินการเฉลี่ย 1 ปี 5 เดือน

จากการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2555 ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบร่วมกัน ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมทั้งสิ้น 138 รูป/คน โดยมีอาจารย์ จำนวน 665 รูป/คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 118 รูป/คน รองศาสตราจารย์ จำนวน 19 รูป/คน และศาสตราจารย์ จำนวน 1 รูป จากการสำรวจทั้งหมด 803 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 14.69 : 2.37 : 0.12 ตามลำดับไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดไว้ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กองวิชาการ, 2556 : 12) การสอนและการผลิตผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ มหาวิทยาลัยต้องสร้างแรงจูงใจให้อาชารย์รักงานและมีจิตสำนึกรักการทุ่มเทความรู้ ความสามารถ ความมุ่งมั่น ความเพียรพยายาม และความมานะอดทน การพัฒนาอาจารย์ให้เกิดหัศคติ ความรู้ ความสามารถด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ในการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งเกิดจากตัวอาจารย์เอง และการสนับสนุนจากสถาบัน (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม, 2541 : 8) การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ยังเป็นสิ่งที่ชี้วัดศักดิ์ขององค์กร เป็นดัชนี ชี้คุณภาพ และความสำเร็จของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ หากมหาวิทยาลัยมีปริมาณของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการสูง ก็จะสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ความน่าเชื่อถือ ตลอดจนเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึง ความมีคุณภาพ และศักยภาพของสถาบัน เป็นรางวัล ความก้าวหน้าและความสำเร็จในวิชาชีพ (อำนวยพร โนนวงศ์, 2552 : 2-3)

ดังนั้น หากมหาวิทยาลัย มีการกำหนดกลยุทธ์ ในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้คณาจารย์ สร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาโดย การพัฒนาความรู้ เจตคติ และความสามารถเพื่อการ เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสมก็จะทำให้บรรด้ ผู้เข้าใหม่ที่ตั้งไว ซึ่งในเรื่องนี้ เสริมศักดิ์ วิชาลารณ์ (2556 : 1-3) "ได้เสนอกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม

การกำหนดทิศทางขององค์การ การกำหนดกลยุทธ์ การดำเนินกลยุทธ์ และ การกำกับติดตามและประเมิน กลยุทธ์ เพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขให้การดำเนินงานตาม กลยุทธ์เพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขให้การดำเนินงานตาม แผนกลยุทธ์บรรลุเป้าหมายขององค์การ

จากสภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของ คณาจารย์ดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสนใจเป็นอย่าง ยิ่งว่าจะมีกลยุทธ์ในการพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัยอะไรบ้าง เพื่อสร้างความเลิศทางวิชาการ ความ น่าเชื่อถือ และคุณภาพการศึกษา

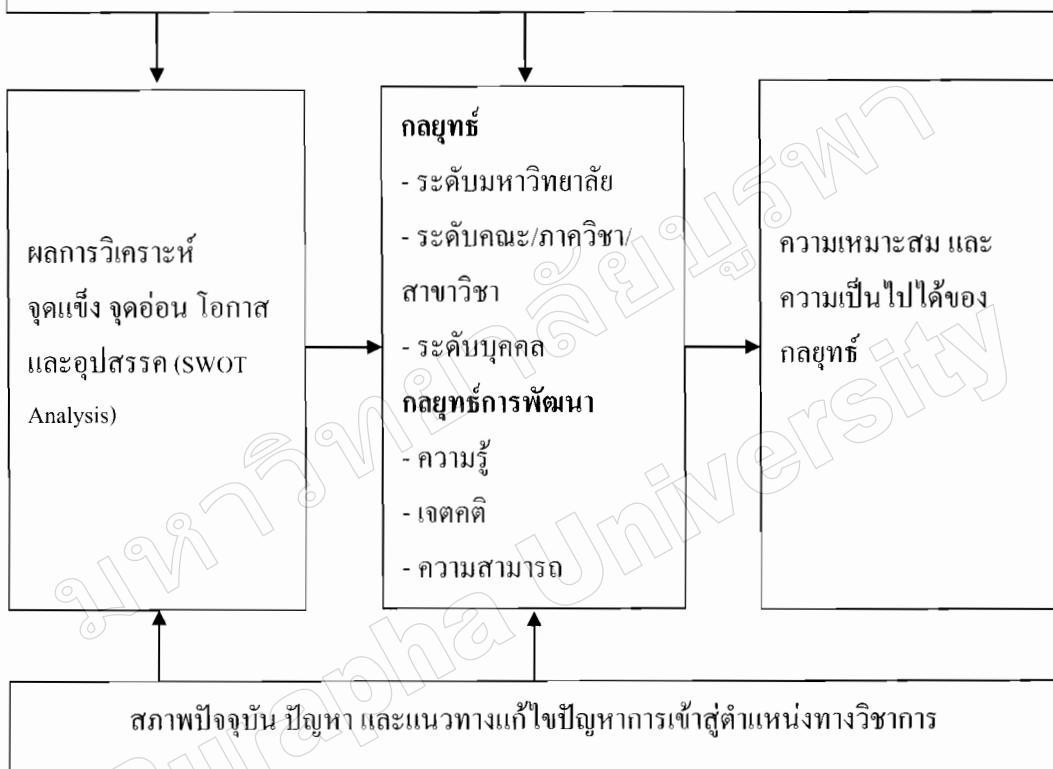
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์ เข้าสู่ ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย
2. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความ เป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

ระดับกลยุทธ์ตามการบริหารงาน 3 ระดับ ประกอบด้วย กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate Strategy) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) และกลยุทธ์ระดับปฏิบัติการ (Functional Strategy) (กิลล์ (Gill, 2006), องค์ประกอบของสมรรถนะ (KSAOs) (ฟอร์ด (Ford, 1999), การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา (พศิน แต่งงาน, 2554) กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ (เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์, 2556)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการกำหนดกลยุทธ์ วิธีการพัฒนากลยุทธ์ และแนวคิดการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดเป็นประเด็นคำถามสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา

อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้บริหาร อาจารย์ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการดำเนินการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน เพื่อกำหนดเป็น

โครงร่างกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้วิจัยได้สร้างแบบตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยความเห็นชอบกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว จัดประชุมกลุ่มสนทนาระดับศาสตราจารย์ (Focus Group) เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมของกลยุทธ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ และดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่เป็นเลขานุการ/ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 9 คน

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้วิจัยได้สร้างแบบตรวจสอบ ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์ เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยความเห็นชอบกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ใช้ประเมินผู้บริหาร และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 30 รูป/คน เป็น การประเมินเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ ขั้นเคลื่อน และโครงการ/กิจกรรม ภายใต้กลยุทธ์ระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา และระดับบุคคล และผู้วิจัยได้สรุปผลแล้วเขียนรายงานผลการวิจัย และนำไปเผยแพร่ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการดำเนินการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

2. แบบตรวจสอบมี 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

สำหรับผู้ทรงคุณที่เป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ และเจ้าหน้าที่ที่เป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

ฉบับที่ 2 แบบตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ขอหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยฯ ชุดต่ำสุด เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ในการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

2. ขอหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยฯ ชุดต่ำสุด เพื่อแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมกลุ่มสนทนาระดับศาสตราจารย์ (Focus Group) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

3. ขอหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยฯ ชุดต่ำสุด เพื่อขอความอนุเคราะห์ต่อ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการสอบถามผู้บริหาร และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Interview) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปเป็นกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

2. จัดประชุมกลุ่มสนทนากลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปจากผลการตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

3. นำแบบตรวจสอบความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) ระดับมหาวิทยาลัย มี 3 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน 5 โครงการ/กิจกรรม 2) ระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา มี 3 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน 7 โครงการ/กิจกรรม และ 3) ระดับบุคคล มี 3 กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน 4 โครงการ/กิจกรรม โดยกลยุทธ์ การพัฒนาอาจารย์แต่ละระดับ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ กลยุทธ์การพัฒนาความรู้เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ กลยุทธ์การพัฒนาเจตคติต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และกลยุทธ์ การพัฒนาความสามารถเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

1.1 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อนระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) กำหนดนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะ วิทยาเขต และวิทยาลัยสังกัดพัฒนาการสอน และการวิจัย เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และเลื่อนตำแหน่ง ทางวิชาการในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น 2) จัดให้มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

ประจำมหาวิทยาลัย ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา 3) เสริมสร้าง เจตคติ ความเชื่อมั่น และสร้างความตระหนักของอาจารย์ในคณะ วิทยาเขต และวิทยาลัยสังกัด ต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มมาก

1.2 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อนระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา ประกอบด้วย 1) สนับสนุนให้อาจารย์ในภาควิชา และสาขาวิชาสร้างผลงาน ทางวิชาการที่มีคุณภาพ และขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น 2) กำหนดกรอบการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ 3) ตั้งเสริม และสนับสนุนให้ภาควิชา และสาขาวิชานี้ อาจารย์อายุ 35 ปี/ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

1.3 กลยุทธ์ขั้นเคลื่อน ระดับบุคคล (อาจารย์) 1) เสริมสร้างความสามารถในการเรียนเรียง เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ ตำรา หนังสือ และงานวิจัย 2) เสริมสร้างศักยภาพของตนเอง ในการปฏิบัติงานตามพันธกิจด้านการสอน วิจัย และบริการวิชาการแก่สังคม 3) เสริมสร้างศักยภาพตนเองให้มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ที่สูงขึ้น

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย การจัดกลุ่มสนทนาผู้ทรงคุณวุฒิ และสอบถามกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลการวิจัยพบว่า

2.1 กลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความเหมาะสมทุกระดับ และ

2.2 กลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทุกระดับ โดยกลยุทธ์ขั้นเคลื่อนระดับมหาวิทยาลัย มีความเป็นไปได้นานาที่สุด รองลงมา ได้แก่ กลยุทธ์ระดับบุคคล (อาจารย์) และกลยุทธ์ระดับ

คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา ส่วนโครงการ/กิจกรรม ระดับบุคคลมีความเป็นไปได้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยผู้วิจัยนำมารอภิปรายผลดังนี้

1. การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย ระดับกลยุทธ์ 3 ระดับ คือ ระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา และระดับบุคคล สอดคล้องกับ กิลล์ (Gill, 2006 : 179) ที่ได้เสนอแนะว่า กลยุทธ์สามารถจำแนกตามระดับการบริหารงานออกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate Strategy) 2) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) และ 3) กลยุทธ์ระดับปฏิบัติการ (Functional Strategy) และ สอดคล้องกับ ธีระ รุญเจริญ และวานา ศรีไฟโรมัน (2554 : 70-71) ที่ได้ให้ทัศนะว่า กลยุทธ์ทางการจัดการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ กลยุทธ์ระดับองค์กร ได้แก่ การกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์การ และกลยุทธ์ระดับแผนงาน ได้แก่ การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการกิจด้านการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งในเรื่องนี้ เสริมศักดิ์ วิศวัตร์ (2556) ได้ให้ทัศนะว่า กลยุทธ์ เป็นกุศโลบาย ในการทำงาน จัดกิจกรรม แผนงานหรือโครงการต่างๆ โดยกำหนดแผนการที่จะทำอย่างสุ่มรอบคอบ กำหนดลำดับขั้นตอนของการกระทำให้มีความยืดหยุ่น ตามสถานการณ์ ตระหนักถึงปัจจัยแทรกซ้อน มุ่งให้สิ่งที่จะทำประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และสามารถอาชันคู่แข่งได้ สำหรับ เชอร์จิโอวนานีและคณะ(Sergiovanni & Others, 1999 : 56-58) ให้

ความเห็นว่า การวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย การกำหนดพันธกิจ (Mission) และวัตถุประสงค์ทางกลยุทธ์(Strategic Objectives) และการกำหนดแผนงานหลัก (Major Plan)นโยบาย (Policies) และกลยุทธ์ย่อย (Sub-Strategic) ส่วนเอนรี มินซเบิร์ก (Henry Mintzberg, 1994 : 23-32) ได้เสนอแนะว่า กลยุทธ์มีความแตกต่างกันไปได้ตามสถานการณ์ แวดล้อม ทั้งภายในและภายนอก โดยใช้หลักการ 5 Ps ได้แก่ แผน (Plan) รูปแบบ (Pattern) ตำแหน่ง (Position) ทัศนภาพ (Perspective) และกลวิธีในเดินทาง หรือเดินเกมส์ (Ploy) เพื่อชนะฝ่ายตรงกันข้าม โดยนำหลักการต่าง ๆ มาเลือกใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ในส่วนของ เชอร์เมอร์ฮอร์น (Schermerhorn, 2002 : 203) ได้ให้ทัศนะว่า กลยุทธ์ เป็นแผนแม่บทหรือแผนปฏิบัติการหลักสำคัญ ขององค์การ (Comprehensive Action Plan) ซึ่ง องค์กรใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินงานระยะยาว รวมทั้งใช้เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ที่ยั่งยืน (Sustainable Competitive Advantage) นอกจากนี้ ฟอร์ด (Ford, 1999) ได้อธิบายเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไว้ว่า เป็นการพัฒนาพฤติกรรม การทำงานเพื่อให้สามารถแสดงให้เห็นสมรรถนะของบุคลากร ได้แก่ (KSAOs) ความรู้ (Knowledge) ความสามารถหรือทักษะ (Skills) คุณลักษณะ (Attributes) บุคลิกภาพ (Personality) ค่านิยม (Values) และวัฒนธรรมขององค์กร (Organization Culture) และในเรื่องนี้ เสริมศักดิ์ วิศวัตร์ (2554) ที่ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การที่จะได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรองค์การ และทรัพยากรทางกายภาพแล้ว องค์การต้องมี บุคลากรในการทำงาน หรือวิธีการทำงานที่ แบบยลด อีกทั้งต้องเลือกกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับตนเอง และสอดคล้องกับองค์การ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายขององค์การที่ตั้งไว้

2. การตรวจสอบความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ของกลยุทธ์การพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผลการพิจารณา กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์ ขับเคลื่อน และโครงการ/กิจกรรม ทั้ง 3 ระดับ ตาม โครงการสร้างการพัฒนากลยุทธ์ โดยรวมมีความเหมาะสมทุกระดับ และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทุกระดับ สอดคล้องกับ ปรีชา เติงศิริวัฒนา (2543) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ พบว่า มหาวิทยาลัย ควรสนับสนุนการผลิตผลงาน ทางวิชาการ โดยการ จัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ สร้างผลงานทางวิชาการ การจัดผู้เชี่ยวชาญในการ ให้คำปรึกษา ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญของการ พัฒนา และส่งเสริม การพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง สอดคล้องกับคณะกรรมการวิชาการปีที่ 31 สถาบันอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ได้ ศึกษาปัจจัยสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของ คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัย ควรลดขั้นตอนการดำเนินการ ข้อตำแหน่งทางวิชาการ ลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเอกสาร มหาวิทยาลัยควร มีบทบาทสำคัญในการเสนอรายชื่อคณาจารย์ที่เหมาะสม เพื่อดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น และควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้ คณาจารย์มีแรงจูงใจที่จะผลิตผลงานทางวิชาการ และ เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ ศรุดา ชัยสุวรรณ (2550 : 116-170) ได้ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อ การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ปัจจัยที่ เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ใน มหาวิทยาลัยเอกชน คือ ปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ ค่านิยมในการทำงานของผู้บริหาร การส่งเสริมสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย สอดคล้อง กับ อำนวยพร โนนวงศ์ (2552 : 92) ได้ศึกษาการ เข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย

พายัพ พบว่า มหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายและ แผนพัฒนาความรู้ ความสามารถของอาจารย์ แล้ว ทำการสื่อสารให้คณาจารย์เข้าใจถึงกระบวนการพัฒนา ดังกล่าว ดังนั้น มหาวิทยาลัย ควรสนับสนุนโดยลด ภาระงานสอนลง สร้างแรงจูงใจในการผลิตผลงานทาง วิชาการ รวมทั้งสร้างบรรยายศักดิ์ด้านการวิจัยขึ้นภายใน มหาวิทยาลัย และลดขั้นตอนด้านเอกสาร

จากที่กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับ มาลี ไชยธีราনุวัฒน์ (2537 : 81-136) ได้ศึกษาวิเคราะห์ ปัจจัยพหุระดับที่สัมพันธ์กับ ความมุ่งมั่นต่องาน วิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ความ มุ่งมั่นต่อ การผลิตผลงานทางวิชาการสัมพันธ์ทาง น ragazzi บวกกับปัจจัยระดับภาควิชา ได้แก่ บรรยายศักดิ์ด้าน ภาควิชา และความผูกพันต่อภาควิชา สอดคล้องกับ คณะกรรมการธุรกิจการฝ่ายกิจการอาจารย์ สถาบันอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2547) ได้สรุปผลโครงการ “การพัฒนาคณาจารย์ในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ” พบว่า คณะ/วิทยาลัยควรแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำ หน้าที่พิจารณา พัฒนา และส่งเสริมการผลิตผลงานทาง วิชาการเบื้องต้นก่อนการพิจารณาของกรรมการคณะ/ วิทยาลัย และควรนำภาระงานด้านการเรียน การสอน การบริการวิชาการ การทำงานบุ่มบูรุงศิลปวัฒนธรรม หรือ การบริหารมาพิจารณาเพื่อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ด้วย สอดคล้องกับ อำนวยพร โนนวงศ์ (2552 : 92) ได้ศึกษา การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับคณะ/ ภาควิชา/สาขาวิชาต้องส่งเสริม คอยกระตุ้น ให้คำแนะนำ ปรึกษา และทำการประเมิน สร้างแรงจูงใจในการผลิตผลงานทางวิชาการ รวมทั้งสร้างบรรยายศักดิ์ด้านการวิจัยขึ้นภายในคณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา

จากที่กล่าวมา สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ ศรุดา ชัยสุวรรณ (2550 : 116-170) ได้ศึกษาปัจจัย ที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่

ເລື່ອຕ່ອງການເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການຂອງອາຈານຢີໃນ
ມາຮວິທາລັບເອກະນຸມີສຳຄັງຫຼືກປັດຈຸບັນ ຄື້ອ ປັຈັຍ
ດ້ານອາຈານຢີ ໄດ້ແກ່ ແຮງງົງໄຈ ເຕັກຕິດ່ອການເຫັນສູ່
ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ ແລະການພັດທະນາຕານເອງດ້ານ
ວິຊາການ ສອດຄລື້ອງກັບ ອຳນວຍພຣ ມໂນວົງກີ (2552 :
92) ໄດ້ສຶກຍາການເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການຂອງອາຈານຢີ
ມາຮວິທາລັບພາຍັນ ພົນວ່າ ຄົມອາຈານຢີເອງຕົ້ນຕະຫຼາກ
ຄື່ງກະຮະໜ້າທີ່ ເພວະການເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ
ເປັນການພັດທະນາທາງວິຊາການ ພັດທະນາຄວາມຮູ້ ແລະຄວາມ
ສາມາດຂອງອາຈານຢີ ແສດຄົງຄວາມເປັນຄົນໜັ້ນນໍາໃນວິ
ວິຊາການຂອງຜູ້ທີ່ມີອ້າວີພເປັນອາຈານຢີ ໂດຍເຄີພາຍອ່າງຍິ່ງ
ສຳຫັບຜູ້ທີ່ເປັນອາຈານຢີໃນຮະດັບມາຮວິທາລັບ

ຂໍ້ເສັນອະນະເພື່ອການປະຍຸດກີຕິໃຫ້

ພລຈາກການວິຊຍີມີຂໍ້ເສັນອະນະເພື່ອການປະຍຸດກີ
ໃຫ້ໃນ 3 ຮະດັບ ດັ່ງນີ້

1. ມາຮວິທາລັບ ວິທາເບຕ ແລະ ວິທາລັບສູງໆ
ຄວາມກຳທັນດັນໂຍບາຍການສຳເລັ່ນ ແລະ ສັນນັບສຸນ
ໃຫ້ຄະວິທາເບຕ ແລະ ວິທາລັບພັດທະນາການສອນ ແລະ
ການວິຈິ້ຍ ເພື່ອເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ ແລະເລື່ອນ
ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ ໃນສັດສ່ວນທີ່ເພີ່ມສູງໜີ້ ແລະ
ຈັດທຳໂຄງການ/ກົງກຽມພັດທະນາສັກຍົກພາບໃນການເຫັນ
ຕໍ່າຮ່າງ ໜັງສູ່ ຈຳກັດວິຊາ ແລະ ນັບຄວາມວິຊາການ

2. ຄວາມ/ກາຄວິຈາ/ສາຂາວິຈາ ກວດສັນນັບສຸນ
ໃຫ້ອາຈານຢີໃນກາຄວິຈາ ແລະ ສາຂາວິຈາ ສ້າງພລງານທາງ
ວິຊາການທີ່ມີຄຸນກາພແລະຂອງກຳທັນດັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ
ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ນອກຈາກນີ້ກວດທຳໂຄງການສຳເລັ່ນ ແລະ
ສັນນັບສຸນການພລິຕິຕໍ່າຮ່າງ ແລະ ພລງານທາງວິຊາການທີ່ມີ
ຄຸນກາພ

3. ອາຈານຢີຜູ້ກຳທັນດັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ
ກວດສັນນັບສຸນຄວາມສາມາດໃນການເຫັນເຖິງເອກະສານ
ປະກອບການສອນ ເອກະສານຄໍາສອນ ນັບຄວາມທາງວິຊາການ
ຕໍ່າຮ່າງ ໜັງສູ່ ແລະ ຈຳກັດວິຊາ ແລະ ຄວາມປົງປັນຕິຕາມແພນ
ພັດທະນາອາຈານຢີຮາຍບຸກຄລ ເພື່ອກະດັບວຸດທິ/ ຕໍ່ແໜ່ງ
ທາງວິຊາການ ແລະ ການເຫັນຮຸ່ວມປະໜຸນການຈັດທຳຕໍ່າຮ່າງ
ນັບຄວາມ ທາງວິຊາການ ແລະ ພລງານທາງວິຊາການ

ຂໍ້ເສັນອະນະໃນການວິຊຍີກັ້ງຕ່ອໄປ

1. ຄວາມມີການສຶກຍາກລຸ່ມທີ່ການພັດທະນາ
ອາຈານຢີທີ່ເປັນພະກິບກຸ່ມເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການຂອງ
ມາຮວິທາລັບສູງໆໄທ

2. ຄວາມມີການສຶກຍາກລຸ່ມທີ່ການພັດທະນາຄຸນກາພ
ດ້ານການພລິຕິບັນຫຼິດແລະການວິຈິ້ຍ ຄະວິທາເບຕແລະ
ວິທາລັບສູງໆ ມາຮວິທາລັບມາຈຸພາລົງກຣານຣາຈວິທາລັບ

3. ຄວາມມີການສຶກຍາກລຸ່ມທີ່ການພັດທະນາ
ອາຈານຢີຮາຍບຸກຄລເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການຂອງ
ມາຮວິທາລັບໄທ

ເອກະສານອ້າງອີງ

ເກຣີກເກີຍຣີ ພິພັນເສີ່ງຮຽນ. “ມາຮວິທາລັບກັບການສັນນັບສຸນພລງານທາງວິຊາການ” ບ່າວການສຳນັກຂອ້ມູນດູກລາງ
ມາຮວິທາລັບຫອກການຄ້າໄທ 20(3) : 7-11 : ກຣກງູກາມ 2541

ຄະນະກຽມການວິຊາການ ປີທີ່ 31 ສປາຄພາຈານຢີຈຸພາລົງກຣັນມາຮວິທາລັບ. (2546). ລາຍງານການວິຊຍີ

ເຮືອງ ປັຈັຍສັນນັບສຸນການເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການຂອງຄົມອາຈານຢີ ຈຸພາລົງກຣັນມາຮວິທາລັບ. ກຣຸງເທິພາ
: ສປາຄພາຈານຢີ ຈຸພາລົງກຣັນມາຮວິທາລັບ.
ຄະນະກຽມການຝ່າຍກີຈົກການອາຈານຢີ ສປາຄພາຈານຢີມາຮວິທາລັບຂອນແກ່ນ. (2547). ການພັດທະນາຄພາຈານຢີ
ໃນການເຫັນສູ່ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ. ລາຍງານສູ່ປະລຸງໂຄງການ. ຂອນແກ່ນ.
ໜາງຸພຮັງກີ : ພຣົ່ງໂຈນ໌. “ອຸດົມສຶກຍາ ວິກຖຸຕ ອາຈານຢີກວ່າ 3 ມົນ໌ ໄຮ້ຕໍ່ແໜ່ງທາງວິຊາການ.” ກຣຸງເທິພູຮັງກີ : 13-16
: 14 ກຣກງູກາມ 2555

ธีระ รุณเจริญ, วราชนา ศรีไพรожน์. (2554). กลยุทธ์การพัฒนาความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.

บริชา เจริญกิจจาร. “กลยุทธ์การจัดการรับเด็กฝ่าเข้าเรียนตามหลักธรรมากินบาลของโรงเรียนยอดนิยมในเขตกรุงเทพมหานคร.”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 22(3) : 86-99 : มิถุนายน-กันยายน 2554

เพทาย เย็นจิตโสมนัส. (2553). ตำแหน่งวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย. (ออนไลน์). สืบค้น เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2555. จาก www.researchers.in.th/blogs/posts/3928

ไฟฟาร์ย สินลารัตน์. (2553). เพี้ยงตำแหน่งทางวิชาการ : เกณฑ์และการตีเรียงตัว. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยา. (2556). รายงานผลการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2555. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มาลี ไชยธีรานุวัฒน์. (2537). การวิเคราะห์ปัจจัยพหุระดับที่สัมพันธ์กับความมุ่งมั่นต่องานวิชาการ ของอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมธี ธรรมวัฒนา. “กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียน : กรณีศึกษานิสิตปฏิบัติการสอนใน สถานศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 22(3) : 17-26 : มิถุนายน-กันยายน 2554

ศรุดา ชัยสุวรรณ. (2550). ปัจจัยที่影响ต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชลธร.

สุนิชณา ไกรคุ้ม. “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนครูไม่ครบชั้น.”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 23(3) : 191-203 : มิถุนายน-กันยายน 2555

สุเมธ งามกนก. “การวางแผนกลยุทธ์ : ตัวชี้วัดระดับบุคคล.”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 22(2) : 1-12 : กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2554

เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์ และคณะ. (2545). รายงานการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์เครื่องข่ายการพัฒนาครุและบุคลากร ทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการครู.

_____. (2556). ใน เอกสารประกอบการสอนวิชา ทฤษฎี วิจัย และการปฏิบัติในการบริหารการศึกษา ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556. หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชลธร.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบให้การดำเนินการพิจารณา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาล่าช้าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐก่อให้เกิดความไม่สงบและ สถาบันอุดมศึกษากลุ่มนี้ใหม่. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

- _____. (2555). ทำเนียบผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแห่งชาติ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2555. จาก www.nap.mua.go.th.
- อำนวยพร โนนวงศ์. (2552). การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาลัยพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Ford, Donald J. (1999). *Bottom-Line Training*. Houston, Texas : Gulf Publishing Company.
- Gill, Roger. (2006). *Theory and Practice of Leadership*. London : SAGE Publications.
- Mintzberg, H. (1994). *The Rise and Fall of Strategic Planning*. New York : Prentice-Hall, Inc.
- Schemerhom, John R. (2002). *Management*. (7th ed.). New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Sergiovanni, Thomas J. and Others. (1999). *Educational Governance and Administration*. (4th ed.). Needham Heights, MA : A Viacom Company.